

Sygnatura akt VIII Ga 187/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Budzyńska

Sędziowie: SO Agnieszka Woźniak (spr.)

SO Krzysztof Górski

Protokolant: st.sekr.sądowy Agnieszka Grygiel

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2015 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko (...) spółka akcyjna spółce komandytowej w Ł.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 19 marca 2015 roku, sygnatura akt X GC 1452/13

I. oddała apelację;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600 zł (sześciuset złotych) tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

SSO Krzysztof Górski SSO Anna Budzyńska SSO Agnieszka Woźniak

Sygn. akt. VIII Ga 187/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana (...) spółka akcyjna spółka komandytowa w Ł., w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zleciła (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, z którą stale współpracowała, wykonanie szeregu przewozów.

I tak na podstawie zlecenia transportowego nr (...) z dnia 3 grudnia 2012 roku wykonanie przewozu na trasie I. (Polska) – K. (Dania). Załadunek miał nastąpić w dniu 3 grudnia 2012 roku, natomiast datę rozładunku ustalono na dzień 5 grudnia 2012 roku. Wynagrodzenie zostało ustalone na kwotę 900 EURO. Zgodnie z postanowieniami szczegółowych warunków zlecenia zleceniobiorca został zobowiązany do dostarczenia pozwanej wystawionej faktury VAT wraz z dokumentami przewozowymi nie później niż w ciągu 14 dni od daty rozładunku. Zgodnie zaś z punktem 25 wierzytelności przysługujące zleceniobiorcy wynikające z niniejszego zlecenia nie mogą być zbyte bez pisemnej zgody

zleceniodawcy po uprzednim okazaniu mu umowy cesji wierzytelności. Zleceniodawca ma prawo modyfikowania dowolnie i wnoszenia zmian do przedstawionej mu umowy cesji wierzytelności. W wypadku niedochowania w/w terminu została zastrzeżona możliwość obciążenia zleceniobiorcy karą umowną w wysokości 20% ustalonego frachtu. Przewóz został wykonany, w związku z czym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w dniu 17 grudnia 2012 roku wystawiła fakturę VAT na umówioną kwotę, tj. 4 547,89 zł, płatną w terminie 45 dni, tj. do dnia 31 stycznia 2013 roku. Pomimo braku zastrzeżeń do prawidłowości wykonanego przewozu, pozwana uregulowała należność jedynie częściowo, pozostawiając do zapłaty kwotę 169,25 zł.

Dowód:

- zlecenie transportowe nr (...) z dnia 3.12.2012 r., k. 9-10;
- list przewozowy CMR, k. 11;
- Faktura VAT nr (...) z dnia 17.12.2012r., k. 12,
- Przesłuchanie świadka M. Ż., k. 224-236.
- Przesłuchanie pozwanego, k. 315-316.

Kolejnym zleceniem transportowym nr (...) z dnia 2 stycznia 2013 roku wykonanie przewozu na trasie O. (Polska) – H. (Niemcy). Załadunek miał nastąpić w 2 stycznia 2013 roku, natomiast datę rozładunku ustalono na dzień 3 stycznia 2013 roku. Wynagrodzenie zostało ustalone na kwotę 700 EURO. Zgodnie z postanowieniami szczegółowych warunków zlecenia zleceniobiorca został zobowiązany do dostarczenia pozwanej wystawionej faktury VAT wraz z dokumentami przewozowymi nie później niż w ciągu 14 dni od daty rozładunku. Zgodnie zaś z punktem 25 wierzytelności przysługujące zleceniobiorcy wynikające z niniejszego zlecenia nie mogą być zbyte bez pisemnej zgody zleceniodawcy po uprzednim okazaniu mu umowy cesji wierzytelności. Zleceniodawca ma prawo modyfikowania dowolnie i wnoszenia zmian do przedstawionej mu umowy cesji wierzytelności. W wypadku niedochowania w/w terminu została zastrzeżona możliwość obciążenia zleceniobiorcy karą umowną w wysokości 20% ustalonego frachtu. Przewóz został wykonany, w związku z czym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w dniu 11 stycznia 2013 roku wystawiła fakturę VAT na umówioną kwotę, tj. 3 501,77 zł, płatną w terminie 45 dni, tj. do dnia 25 lutego 2013 roku. Pomimo braku zastrzeżeń do prawidłowości wykonanego przewozu i upływu terminu płatności pozwana nie uregulowała należności.

Dowód:

- zlecenie transportowe nr (...) z dnia 3.01.2012 r., k. 17-18;
- list przewozowy CMR, k. 19;
- Faktura VAT nr (...) z dnia 11.01.2013r., k. 20,
- Przesłuchanie świadka M. Ż., k. 224-236,
- Przesłuchanie pozwanego, k. 315-316.

Następnie zleceniem transportowym nr (...) z dnia 3 stycznia 2013 roku wykonanie przewozu na trasie S. (Polska) – A. (Niemcy). Załadunek miał nastąpić w 3 stycznia 2013 roku, natomiast datę rozładunku ustalono na dzień 4 stycznia 2013 roku. Wynagrodzenie zostało ustalone na kwotę 430 EURO. Zgodnie z postanowieniami szczegółowych warunków zlecenia zleceniobiorca został zobowiązany do dostarczenia pozwanej wystawionej faktury VAT wraz z dokumentami przewozowymi nie później niż w ciągu 14 dni od daty rozładunku. Zgodnie zaś z punktem 25 wierzytelności przysługujące zleceniobiorcy wynikające z niniejszego zlecenia nie mogą być zbyte bez pisemnej zgody zleceniodawcy po uprzednim okazaniu mu umowy cesji wierzytelności. Zleceniodawca ma prawo modyfikowania dowolnie i wnoszenia zmian do przedstawionej mu umowy cesji wierzytelności. W wypadku niedochowania w/w

terminu została zastrzeżona możliwość obciążenia zleceniobiorcy karą umowną w wysokości 20% ustalonego frachtu. Przewóz został wykonany, w związku z czym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w dniu 11 stycznia 2013 roku wystawiła fakturę VAT na umówioną kwotę, tj. 2 156,33 zł, płatną w terminie 45 dni, tj. do dnia 25 lutego 2013 roku. Pomimo braku zastrzeżeń do prawidłowości wykonanego przewozu i upływu terminu płatności pozwana nie uregulowała należności.

Dowód:

- zlecenie transportowe nr (...) z dnia 3.01.2012 r., k. 13-14;
- list przewozowy CMR, k. 15;
- Faktura VAT nr (...) z dnia 11.01.2013r., k. 16,
- Przesłuchanie świadka M. Ż., k. 224-236.
- Przesłuchanie pozwanego, k. 315-316.

Następnie zleceniem transportowym nr (...) z dnia 3 stycznia 2013 roku wykonanie przewozu na trasie H. (Niemcy) - W. (Polska). Załadunek miał nastąpić w 3 stycznia 2013 roku, natomiast datę rozładunku ustalono na dzień 4 stycznia 2013 roku. Wynagrodzenie zostało ustalone na kwotę 530 EURO. Zgodnie z postanowieniami szczegółowych warunków zlecenia zleceniobiorca został zobowiązany do dostarczenia pozwanej wystawionej faktury VAT wraz z dokumentami przewozowymi nie później niż w ciągu 14 dni od daty rozładunku. Zgodnie zaś z punktem 25 wierzytelności przysługujące zleceniobiorcy wynikające z niniejszego zlecenia nie mogą być zbyte bez pisemnej zgody zleceniodawcy po uprzednim okazaniu mu umowy cesji wierzytelności. Zleceniodawca ma prawo modyfikowania dowolnie i wnoszenia zmian do przedstawionej mu umowy cesji wierzytelności. W wypadku niedochowania w/w terminu została zastrzeżona możliwość obciążenia zleceniobiorcy karą umowną w wysokości 20% ustalonego frachtu. Przewóz został wykonany, w związku z czym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w dniu 11 stycznia 2013 roku wystawiła fakturę VAT na umówioną kwotę, tj. 2 688,95 zł, płatną w terminie 45 dni, tj. do dnia 25 lutego 2013 roku. Pomimo braku zastrzeżeń do prawidłowości wykonanego przewozu i upływu terminu płatności pozwana nie uregulowała należności.

Dowód:

- zlecenie transportowe nr (...) z dnia 3.01.2012 r., k. 21-22;
- list przewozowy CMR, k. 23;
- Faktura VAT nr (...) z dnia 11.01.2013r., k. 24,
- Przesłuchanie świadka M. Ż., k. 224-236.
- Przesłuchanie pozwanego, k. 315-316.

Pismem z dnia 11 lutego 2013 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. poinformowała pozwaną o dokonanej cesji wierzytelności na rzecz PHU (...) spółki komandytowej w K.. Pozwana nie odpowiedziała na w/w pismo.

Dowód:

- Pismo z dn. 11.02.2013r. z załącznikiem, k. 67-68, 102
- Przesłuchanie pozwanego, k. 315-316.

W dniu 20 lutego 2013 roku przewoźnik, tj. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zawarła z powódką (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. Aneks do umowy Cesji Wierzytelności z dnia 11 lutego 2013 roku, przedmiotem której była cesja wierzytelności przysługujących (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K., szczegółowo określonych w załączniku nr 1, stanowiącym jej integralną część. Wśród scedowanych wierzytelności znalazły się także wierzytelności przysługujące cedentowi wobec pozwanej powstała w związku z w/w zleceniami transportowymi. Pismem z dnia 20 lutego 2013 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. poinformowała pozwaną o dokonanej cesji wierzytelności. Pozwana nie ustosunkowała się do treści pisma.

Dowód:

- Aneks z dn. 20.02.2013r. do umowy cesji wierzytelności z dn. 11.02.2013r. z załącznikami, k. 25-34;
- Pismo z dnia 20.02.2013r. z załącznikami i potwierdzeniem odbioru, k. 35-38,
- sprzeciw od nakazu zapłaty wniesiony przez pozwaną w sprawie VII GNc 2076/13, k. 122-131,
- zeznania świadka M. Ż., k. 224-226,
- Przesłuchanie pozwanego, k. 315-316.

Pismem z dnia 14 marca 2013 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 101 565,90 zł, na która to kwotę składała się m.in. faktura VAT nr (...) w terminie 7 dni. Pozwana pismem z dnia 24 kwietnia 2013 roku za pośrednictwem poczty elektronicznej zwróciła się do powódki – jako nabywcy wierzytelności - o uwzględnienie wzajemnych wierzytelności wobec cedenta wynikających z faktur VAT nr (...), nie uiszczając należności.

Dowód:

- Wezwanie do zapłaty z dnia 14.03.2013r. wraz z potwierdzeniem nadania oraz wydrukiem z sledzenie.poczta-polska.pl potwierdzającym doręczenie, k. 39-40,
- Wydruk e – mail z dn. 24.04.2013r., k. 41

Strony prowadziły negocjacje ugodowe dotyczące spłaty nabytej od pierwotnego wierzyciela należności. Powódka w odpowiedzi na pismo pozwanej dotyczącej kompensaty należności przysługującej pozwanej względem pierwotnego wierzyciela sporządziła projekt porozumienia wraz z propozycją umownego potrącenia wzajemnych należności. W dniu 24 maja 2013 roku odbyło się spotkanie z udziałem działających na zlecenie powódki T. S. i K. H. (1) oraz reprezentanta pozwanej R. J., którego celem było podpisanie porozumienia kompensacyjnego przygotowanego przez powódkę. Reprezentant pozwanej poinformował wówczas, że po konsultacji z prawnikiem porozumienie zostanie podpisane, a wierzytelność zostanie uregulowana. Pomimo zapewnień złożonych przez reprezentanta pozwanej R. J. o woli zawarcia ugody i brak dalszego kontaktu ostatecznie nie doszło do podpisania porozumienia.

Dowód:

- Wydruk e – mail, k. 132
- projekt porozumienia kompensacyjnego z załącznikiem , k. 133-134
- wydruk e – mail, k. 135,
- notatka służbowa z dn. 27.05.2013r., k. 1136,
- notatka służbowa z dn. 10.06.2013r., k. 137,
- zeznania świadka T. S., k. 297-298

- zeznania świadka K. H. (2), , k. 299
- Przesłuchanie pozwanego, k. 315-316.

W dniu 11 czerwca 2013 roku, w związku z tytułem wykonawczym z dnia 15 marca 2013 roku (sygn. akt V GNC 566/13) wydanym przez Sąd Rejonowy w Zielonej Górze, Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowy Katowice – Zachód w K. A. W. poinformował o zajęciu wierzytelności przysługujących (...) Sp. z o.o. od pozwanej w związku z wszczętym postępowaniem egzekucyjnym, które następnie zostało przekazane do prowadzenia Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym Katowice – Wschód w Katowicach

Dowód:

- pismo Komornika Sądowego z dnia 11.06.2013 r., k. 101,
- pismo Komornika Sądowego z dn. 28.04.2014r., k. 165

W dniu 21 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie XII Wydział Gospodarczy oddalił wniosek złożony przez powódkę w dniu 27 maja 2013 roku o ogłoszenie upadłości pozwanej z uwagi w związku z niewykazaniem faktu posiadania legitymacji czynnej powódki do złożenia stosowanego wniosku. Złożone przez powódkę zażalenie na w/w postanowienie, postanowieniem z dnia 20 czerwca 2014 roku zostało oddalone.

Dowód:

- postanowienie z dn. 21.08.2013 r., k. 97-100,
- postanowienie z dn. 20.06.2014r., k. 182.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w przeważającej części.

Powódka wywodziła swoją legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie z art. 509 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (§1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§2). Wskazać należy, że celem i skutkiem przelewu pozostaje przejście wierzytelności na nabywcę i utrata jej przez cedenta. Przelew powoduje utratę statusu wierzyciela przez cedenta i jego wyłączenie ze stosunku zobowiązującego łączącego go dotychczas z dłużnikiem. Wierzycielem staje się cesjonariusz, który nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim znajdowała się ona w chwili dokonania przelewu.

W niniejszym postępowaniu powód domagał się zapłaty wynagrodzenia za wykonanie czterech przewozów na trasach Polska - Dania i Polska - Niemcy. Roszczenie o zapłatę przewoźnego zgłoszone przez stronę powodową znajduje zatem swoją podstawę w umowie zawartej pomiędzy stronami oraz w przepisach kodeksu cywilnego dotyczącymi umowy przewozu i w przepisach Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów CMR sporządzonej w G. w dniu 19 maja 1956 roku. Konwencja nie zawiera przepisu stanowiącego podstawę prawną domagania się przewoźnego, w związku z tym sięgnąć należy do uregulowania zawartego w ustawie Prawo przewozowe z dnia 15 listopada 1984 roku (Dz.U. z 2000, nr 50, poz. 601) oraz ustawy Kodeks cywilny. Zgodnie bowiem z treścią art.1 ust 3 Prawa przewozowego, przepisy tejże ustawy stosuje się do przewozów międzynarodowych, jeżeli umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej. Zgodnie zaś z art. 90 Prawa przewozowego, w sprawach nieuregulowanych w ustawie Prawo przewozowe stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego. Podstawę prawną przedmiotowego roszczenia stanowił zatem przepis art. 774 k.c. Zgodnie z jego brzmieniem przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Dowody złożone w sprawie świadczą o wykonaniu przez zbywcę wierzytelności na rzecz pozwanej umowy przewozu, w związku z tym zaktualizował się po stronie pozwanej obowiązek zapłaty wynagrodzenia za przewóz.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana w pierwszej kolejności podniosła zarzut braku legitymacji czynnej powódki, w związku z zastrzeżeniem pactum de non cedento zawartym w warunkach przyjętego przez cedenta zlecenia, a ponadto podniosła zarzut nieprawidłowego wykonania umowy przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialności poprzez niedoręczenie jej przez przewoźnika w określonym terminie kompletu dokumentów przewozowych, zarzucając jednocześnie przedwczesność powództwa z uwagi na prowadzone negocjacje ugodowe z przewoźnikiem.

W pierwszej kolejności Sąd badał podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej. Zaznaczenia bowiem wymaga, że legitymacja procesowa oznacza, że dany podmiot jest uprawniony (czyli legitymowany) do występowania w charakterze strony w konkretnym procesie w stosunku do jego przedmiotu. Legitymacja procesowa musi zatem zachodzić zarówno po jednej, jak i po drugiej stronie procesowej, ażeby mogło zapaść w procesie pozytywne rozstrzygnięcie merytoryczne. Stosownie do tego mówi się o legitymacji procesowej czynnej i legitymacji procesowej biernej. O istnieniu czy braku tej legitymacji decyduje prawo materialne na podstawie podanego w pozwie stanu faktycznego sprawy. Legitymacja procesowa zaliczana jest do merytorycznych przesłanek procesowych.

Pozwana udowadniając brak legitymacji czynnej powódki do występowania w niniejszej sprawie, w pierwszej kolejności wskazała, że powódka do pozwu dołączyła wyłącznie aneks do zawartej umowy cesji, bez umowy właściwej. Zdaniem pozwanej jej brak rzutuje na ważność zawartej umowy, a ponadto zwróciła uwagę, że aneks do umowy jest wyłącznie modyfikacją jej pierwotnego brzmienia i nie może stanowić samodzielnego dowodu.

Sąd ostatecznie nie przychylił się do stanowiska pozwanej w powyższym zakresie. Dokonując analizy treści załączonego do pozwu aneksu, Sąd stwierdził, że zawiera on wszelkie postanowienia przedmiotowo istotne, warunkujące skuteczne zawarcie umowy, tj. oznaczenie stron, przedmiot umowy, określenie należności których cesja dotyczy, w tym także został podpisany przez prawidłowo umocowane do działania zarówno w imieniu cedenta, jak i cesjonariusza osoby. Mając na uwadze zatem, że treść złożonego do akt niniejszego postępowania aneksu zawiera wszelkie essentialia negotii umowy przelewu wierzytelności, brak było podstaw do przyjęcia, że nieprzedłożenie umowy głównej automatycznie powoduje brak legitymacji po stronie powodowej spółki.

Kluczowym jednak zarzutem podniesionym przez pozwaną w toku niniejszego postępowania okazał się zarzut nieważności zawartej przez powódkę z pierwotnym wierzycielem umowy przelewu, która została zawarta pomimo zastrzeżenia umownego – zawartego w zleceniu transportowym – zakazującego zbycia wierzytelności wnioskującej ze zlecenia bez pisemnej zgody zleceniodawcy (pозwanej).

Zgodnie z art. 514 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, zastrzeżenie umowne, iż przelew nie może nastąpić bez zgody dłużnika, jest skuteczne względem nabywcy tylko wtedy, gdy pismo zawiera wzmiankę o tym zastrzeżeniu, chyba że nabywca w chwili przelewu o zastrzeżeniu wiedział.

Odnosząc to do przedmiotowej sprawy należy wskazać, że obowiązkiem pozwanej było wykazanie, że cesjonariusz wiedział o zakazie zbywania wierzytelności

W § 2 ust. 2 aneksu zawartego w dniu 20 lutego 2013 roku, zawarto stwierdzenie zgodnie z którym: „Cedent oświadcza, że nie istnieją żadne ograniczenia prawne dotyczące przeniesienia wierzytelności, w tym wynikające z umów oraz wewnętrznych regulacji Cedenta.” Z treści wskazanego postanowienia wprost zatem wynika, że cedent zapewnił cesjonariusza o możliwości przeniesienia wierzytelności, które - jak wynika z załącznika do złożonego aneksu z dnia 20 lutego 2013 roku do umowy przelewu wierzytelności z dnia 11 lutego 2013 roku – stwierdzone zostały fakturami VAT. Mając przy tym na uwadze, że stwierdzające istnienie wierzytelności w stosunku do pozwanej, faktury VAT nie zawierają wzmianki o zakazie zbycia wierzytelności, a ponadto zawarta pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a powódką umowa zawiera oświadczenie o braku ograniczeń, co do ich zbywania, należało uznać, że pomimo istnienia klauzuli ograniczającej możliwość zbycia wierzytelności, umowa cesji pozostała skuteczna. Podkreślić także wypada, że w zasadzie jedyną okolicznością wyłączającą ochronę wynikającą z dobrej wiary nabywcy jest fakt, że cesjonariusz (powódka) w chwili zawierania umowy cesji wiedział o zakazie zbycia spornych wierzytelności. Tym nie mniej pozwana w toku postępowania w żaden sposób nie wykazała, ażeby treść zlecenia transportowego zawierającego klauzulę

pactum de non cedendo była powódce znana w chwili zawierania umowy, co stanowi istotne ograniczenie czasowe, albowiem okoliczność wykluczenia ochrony z tytułu dobrej wiary zostaje wyłączona, jedynie gdy cesjonariusz wiedział o zakazie zbywania w chwili zawierania umowy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 października 2009 roku (sygn. akt V ACa 464/09, LEX nr 576642).

Przechodząc do dalszych rozważań tut. Sąd stwierdził, że legitymacji czynnej powódki nie podważyły także dokumenty złożone przez pozwaną wraz z pismem procesowym z dnia 3 grudnia 2013 roku w postaci pisma Komornika Sądowego z dnia 11 czerwca 2013 roku o zajęciu wierzytelności oraz kopii postanowienia tut. Sądu, XII Wydziału Gospodarczego wydanego w dniu 21 sierpnia 2013 roku, w przedmiocie oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości.

Odnosząc się do w/w pisma Komornika Sądowego, które zdaniem pozwanej miało świadczyć o fakcie nie zawarcia umowy cesji pomiędzy przewoźnikiem, a powódką, Sąd zwrócił uwagę, że już z treści tego postanowienia wynika, że postępowanie zostało wszczęte z wniosku osób trzecich, nie będących stroną w niniejszym postępowaniu, przeciwko cedentowi (pierwotnemu wierzycielowi). Okoliczność ta w żadnym stopniu nie świadczy o nie zawarciu umowy cesji, a jedynie o zajęciu bliżej nieokreślonych wierzytelności przysługujących (...) Sp. z o.o. w K., tym bardziej, że wnioskujący o wszczęcie postępowania egzekucyjnego mogą nie mieć wiedzy które (jeśli w ogóle) wierzytelności dłużnik zbył. Z kolei odnosząc się do treści postanowienia z dnia 21 sierpnia 2013 roku, które miało potwierdzać brak legitymacji czynnej po stronie powódki Sąd zwraca uwagę, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że wynikająca z art. 365 § 1 k.p.c. moc wiążąca wyroku dotyczy związania wyłącznie sentencją, a nie uzasadnieniem wyroku oraz że sądu nie wiążą ustalenia i oceny wyrażone w uzasadnieniu wyroku innego sądu, czyli przesłanki faktyczne i prawne, przyjęte za jego podstawę, gdyż zakresem prawomocności materialnej jest objęty ostateczny wynik rozstrzygnięcia, a nie jego przesłanki (por. m.in. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1937 r., C II 2507/37, OSP 1937, poz. 727, z dnia 18 lutego 1937 r., C III 833/36, RPEiS 1937, nr 3, poz. 621, z dnia 13 stycznia 2000 r., II CKN 655/98, z dnia 23 maja 2002 r., IV CKN 1073/00, z dnia 12 maja 2006 r., V CSK 59/06, z dnia 28 czerwca 2007 r., IV CSK 110/07 i z dnia 15 listopada 2007, II CSK 347/07, niepublikowane).

Reasumując poczynione dotychczas ustalenia Sąd uznał, że powódka skutecznie nabyła względem pozwanej dochodzone pozwem wierzytelności, a tym samym posiada legitymacje do występowania w niniejszym procesie.

Tym samym podnoszony przez pozwaną brak zgody na zawarcie umowy przenoszącej wierzytelność na inny podmiot, nie miał znaczenia wobec braku wiedzy cesjonariusza o zakazie zbywania wierzytelności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w dalszej kolejności rozważał skuteczność podniesionych przez pozwaną zarzutów w zakresie nieprawidłowego wykonania umów przewozu z uwagi na niedostarczenie z zakreślonym w warunkach zlecenia terminie do siedziby pozwanej dokumentów przewozowych. Powyższe stwierdzenie, nie poparte w zasadzie żadnymi środkami dowodowymi, nie mogło okazać się wystarczające dla uznania, że powództwo winno podlegać oddaleniu. Zgodnie bowiem z regułą dowodową wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jak wskazuje się w orzecznictwie ciężar dowodu w rozumieniu art. 6 k.c. polega z jednej strony na obciążeniu strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. (por. wyrok SN z dnia 7 listopada 2007 r., II CSK 293/07). Pozwana powinna zatem – zgodnie z treścią przepisu art. 232 k.p.c. – wskazać konkretne środki dowodowe, które przemawiałyby za przyjęciem jej twierdzeń za słuszne. W konsekwencji Sąd stwierdził, że pozwana nie naprowadziła wniosków dowodowych mogących potwierdzić zasadność zaprezentowanego stanowiska. Podkreślić przy tym należy, że samo twierdzenie strony pozwanej nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczącej istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą zgodnie z treścią art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. (por. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22 listopada 2001 r., I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44).

Wobec powyżej poczynionych ustaleń, nie sposób było przyjąć słuszności stanowiska pozwanej o naruszeniu postanowień umownych, które mogłyby uzasadniać jej twierdzenie o nieprawidłowym wykonaniu umowy przez pierwotnego wierzyciela.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że powódka wykazała zarówno podstawę, jak i wysokość dochodzonego roszczenia, Sąd uznał zasadność żądania w pozwie w zasadzie w pełnej wysokości, oddalając powództwo jedynie w niewielkiej części, tj. co do należnych odsetek.

I tak, o odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Mając na uwadze przy tym, że brak jest w aktach sprawy potwierdzenia nadania, jak i doręczenia, tj. terminu od którego winien być liczony 45 dniowy termin płatności faktur VAT tut. Sąd przyjął:

- w zakresie faktury VAT nr (...) z dnia 3 grudnia 2012 roku, że pozwana regulując należność wynikającą ze wskazanej faktury w dniu 14 lutego 2013 roku najpóźniej od tego dnia miała wiedzę o jej wysokości, co oznacza, że odsetki należne powódce należy liczyć od dnia następującego po dniu zapłaty, tj. od dnia 15 lutego 2013 roku.
- z zakresie faktur VAT nr (...), przy uwzględnieniu 7 dniowego terminu na obrót korespondencji liczonego od dnia 14 stycznia 2013 roku (tj. od poniedziałku) i przypadającego w tym, uznać należało, że faktury VAT zostały pozwanej doręczone najpóźniej w dniu 21 stycznia 2013 roku, co oznacza, że 45 dniowy termin płatności upłynął z dniem 8 marca 2013 roku, a zatem o odsetkach orzeczono od dnia następnego.

W pozostałym zaś zakresie co do odsetek Sąd powództwo oddalił, co dało wyraz w punkcie I i II sentencji.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o treści przedłożonych do akt dowodów z dokumentów i zeznań słuchanych w sprawie świadków M. Ż., T. S. i K. H. (1), jak i reprezentanta pozwanej, uznając je za wiarygodne.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powódkę, która wygrała niemalże w całości, koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 300 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 1 200 zł, zgodnie z §5 pkt 4w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461 j.t